

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/185/2017
Identifikačné číslo spisu: 4113214902
Dátum vydania rozhodnutia: 16.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4113214902.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. bývajúcej v I., zastúpenej JUDr. Pavlom Kollárom, advokátom so sídlom v Bratislave, Lehotského 4, proti žalovanej T., bývajúcej v I., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Gabriel Orlik, s.r.o., so sídlom v Topoľčiankach, Žitavanská 20, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14 C 183/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. januára 2017, sp. zn. 9 Co 1071/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 12. januára 2017, sp. zn. 9 Co 1071/2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 19. októbra 2015, č. k. 14 C 183/2013-139, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd nižšej inštancie v súvislosti s prvým žalobným návrhom o určenie neplatnosti notárskej zápisnice N 66/2003, Nz 6855/2003 napísanej na Notárskom úrade dňa 30. januára 2003, JUDr. Milošom Chválom, notárom so sídlom v Zlatých Moravciach, Nám. A. Hlinku č. 11, ktorej obsahom je osvedčenie vyhlásenia žalovanej o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území I., zamerané GP č. 532/2002, a to parc. č. XXXX/X, záhrada vo výmere 1186 m² a parc. č. XXXX/X, záhrada vo výmere 123 m², (ďalej len „notárska zápisnica“) zhodne uviedli, že takýto žalobný návrh nie je dôvodný, pretože nemá oporu v právnych predpisoch. Notársky poriadok ani hmotné právo (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník) nemá ustanovenia, ktoré by umožňovali dotknutej osobe domáhať sa (ne)platnosti osvedčenia o právne významnej skutočnosti vydaného notárom vo forme notárskej zápisnice. Hmotné právo upravuje len platnosť právneho úkonu. Notárska zápisnica je len formou, ktorou sa právne úkony spisujú. Zároveň v danom prípade išlo o návrh podľa § 80 písm. c/ OSP, ktorý považuje zákon za procesne prípustný len vtedy, ak je na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Ak by teda aj súd mohol skúmať platnosť predmetnej notárskej zápisnice, určite by sa tým musel zaoberať len ako predbežnou otázkou, keďže na

strane žalobkyne by chýbal naliehavý právny záujem na tomto určení. V súvislosti s druhým žalobným návrhom o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k parcele registra „E“ č. XXXX, orná pôda vo výmere 1183 m², v 1/1 - ine, v katastrálnom území I., zapísanej na LV č. XXX súd prvej inštancie vyslovil záver, ktorý ako vecne správny potvrdil odvolací súd, v zmysle ktorého sa žalobkyňa nemohla domáhať určenia vlastníckeho práva k vyššie označenej spornej nehnuteľnosti vo výmere 1183 m², keďže už jej právni predchodcovia, T. a X., od ktorých nadobudla spornú nehnuteľnosť, neboli zapísaní ako vlastníci vyššie označenej spornej nehnuteľnosti vo výmere 1183 m² (uvedená výmera vyplýva zo zápisu v PKV č. XXX). Žalobkyňa totiž zdedila predmetnú nehnuteľnosť po T. v podiele 3 - iny z výmery 728 m² (Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 22 D 699/2008, D not 88/2008 z 27. januára 2009) a po X. v podiele 1 - iny z výmery 728 m² (Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 23 D 286/2013, D not 263/2013 z 11. marca 2014). Súdny d'alej uviedli, že žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníckeho práva k celej pôvodnej výmere 1183 m² predmetnej nehnuteľnosti. Z dokazovania je však zrejmé, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou tejto nehnuteľnosti vo výmere 728 m². Spornou je len časť pôvodnej výmery parcely č. XXXX v rozsahu 455 m², ktorá je súčasťou parcel registra „C“ č. XXXX/X, záhrada v rozsahu výmery 433 m² a č. XXXX/X, záhrada v rozsahu výmery 33 m², v katastrálnom území I., zapísaných na LV č. XXX. Žalobnému návrhu, ktorý nezohľadňuje súčasný stav evidencie nehnuteľností v katastri nehnuteľností nebolo možné vyhovieť.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ alebo Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f/ CSP]. Porušenie práva na spravodlivý proces malo spočívať v tom, že odvolací súd sa nezaoberal dôvodmi odvolania a nevyhodnotil dôkazy predložené žalovanou podľa platného zákona. Odvolací súd vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že žalovaná získala sporné nehnuteľnosti do vlastníctva na základe nepravdivého vyhlásenia a že notárska zápisnica

N 66/2003, Nz 6855/2003 bola spísaná v rozpore s § 63 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok). Odvolací súd sa mal pri právnom posúdení veci vysporiadať so zásadnou a právne významnou otázkou, či dotknuté notárske osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bolo vydané v súlade s § 63 Notárskeho poriadku, či má všetky podstatné náležitosti, ktoré pre takého notárske osvedčenie stanovuje zákon. Dovolateľka záverom odôvodnenia prvého dovolacieho dôvodu vyslovila nesúhlas s právnym názorom súdov nižšej inštancie, podľa ktorých žaloba o neplatnosť osvedčenia o právne významnej skutočnosti vydaného notárom vo forme notárskej zápisnice nemá oporu v príslušných právnych predpisoch a účastník sa preto nemôže s úspechom domáhať určenia neplatnosti takéhoto osvedčenia. Naopak, notárska zápisnica vyhotovená v rozpore s § 63 Notárskeho poriadku nemôže byť verejnou listinou a preto môže byť a mala byť vyhlásená súdom za neplatnú. Dovolateľka dovolanie odôvodnila aj nesprávnym právnym posúdením veci, pričom jeho prípustnosť vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa žalobkyne rozhodnutie spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci v otázke posudzovania notárskej zápisnice neobsahujúcej všetky náležitosti uvedené v § 63 Notárskeho poriadku ako verejnej listiny. Podľa dovolateľky takáto notárska zápisnica povahu verejnej listiny nemá, čoho právnym následkom má byť vrátenie právneho stavu v evidencii katastra nehnuteľností, ktorý tu bol pred vyhotovením tejto notárskej zápisnice. Uvedenému zodpovedala aj žaloba, súčasťou ktorej bol aj navrhovaný výrok o tom, ako má správa katastra vykonať zmenu údajov na liste vlastníctva č. XXX vo vzťahu k pozemku registra „E“, parc. č. XXXX, katastrálne územie I.. Na základe uvedeného dovolateľka navrhla dovolaciemu súdu, aby rozsudok odvolacieho súdu aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 449 ods. 1, 2 a § 450 Civilného sporového poriadku.

3. Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné a je potrebné ho odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods.

3 CSP) uvádza nasledovné:

5. Dovoľanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovoľania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovoľanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovoľanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovoľania patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Podľa § 431 ods. 1 CSP dovoľanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovoľací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovoľanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovoľania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor). V zmysle § 420 písm. f/ CSP je relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý marí možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti). Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom (I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

11. Po preskúmaní dovoľania dospel dovoľací súd k záveru, že dovolateľka porušenie práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f/ CSP] v skutočnosti odôvodňuje nesprávnym právnym posúdením veci súdmi nižšej inštancie v súvislosti s otázkou, či sa možno s úspechom domáhať určenia neplatnosti notárskej zápisnice. Argumentácia týkajúca sa právneho posúdenia veci (polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci) však nie je spôsobilá založiť prípustnosť a zároveň

dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

12. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že zo strany žalobkyne nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bola vylúčená z uskutočňovania jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Žalobkyňa autonómne mala možnosť v konaní pred súdmi využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Najvyšší súd preto dovolanie žalobkyne v tejto časti ako procesne neprípustné odmietol [§ 447 písm. c/ CSP].

13. Keďže prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v tejto časti do úvahy neprichádza, dovolací súd pristúpil k preskúmaniu dovolania žalobkyne, pokiaľ ide o druhý uplatnený dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP), ktorého prípustnosť odôvodnila podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

14. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 CSP).

15. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

16. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená jednak podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 CSP, a musia byť splnené aj predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 421 CSP.

17. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

18. Žalobkyňa otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá podľa dovolateľky v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená vymedzila tak, že notárska zápisnica, ktorá neobsahuje všetky náležitosti uvedené v § 63 Notárskeho poriadku nemá povahu verejnej listiny, právnym následkom čoho má byť vrátenie právneho stavu v evidencii katastra nehnuteľností, ktorý tu bol pred vyhotovením tejto notárskej zápisnice.

19. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP však neobstojí, pretože žalobkyňou nastolená právna otázka už najvyšším súdom riešená bola. Najvyšší súd v rozsudku z 29. januára 2008, sp. zn. 2 Cdo 11/2017, ako i v rozsudku z 21. decembra 2009, sp. zn. 4 MCdo 24/2008 uviedol, že „podstatou činnosti notára pri vydávaní osvedčenia, na rozdiel od spisovania právnych úkonov, je len zaznamenať dej, ktorý sa pred ním odohráva. Pri osvedčovaní notár nezasahuje do deja, účastníka nepoučuje a ani nedozerá na to, či obsah nastávajúcej skutočnosti alebo urobeného vyhlásenia je v súlade so zákonom. Rovnako tak ani nezodpovedá za to, či sa pred ním urobené vyhlásenie, (ne)prieči zákonu. Už samotné vedomie účastníka o tom, že notár na jeho žiadosť uskutočňuje záznam o

ním uvedených skutočnostiach, by ho malo viesť k tomu, aby ním urobené vyhlásenie zodpovedalo príslušným právnym predpisom. Význam osvedčenia spočíva v tom, že príslušná notárska zápisnica je dôkazom o tom, že úkon (vyhlásenie) bol urobený, akým spôsobom a kedy sa tak stalo, pričom pravdivosť toho, čo sa osvedčuje alebo potvrdzuje platí dovtedy, kým nie je dokázaný opak. Zo samotnej podstaty činnosti notára spočívajúcej v osvedčovaní právne významných skutočností je zrejmé, že žaloba o neplatnosť takéhoto osvedčenia vydaného notárom, do úvahy neprichádza. Notársky poriadok preto ani nemá osobitné ustanovenie, ktoré by umožňovalo osobe tvrdiacej o sebe, že bola vydaným osvedčením dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť osvedčenia. Rovnako ani hmotné právo (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník) nemá zákonné ustanovenia, ktoré by umožňovali dotknutej osobe domáhať sa (ne)platnosti osvedčenia vydaného notárom. V hmotnom práve sa nachádzajú len zákonné ustanovenia, ktoré upravujú platnosť právneho úkonu. Ak teda v posudzovanej veci okresný súd žalobu uplatnenú žalobkyňou, ktorou sa domáhala, aby súd určil, že osvedčenie vyhlásenia žalovanej o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyššie uvedeným, urobené formou notárskej zápisnice je neplatné, zamietol a odvolací súd jeho rozhodnutie potvrdil, rozhodli vecne správne.“ Žaloba o určenie neplatnosti osvedčenia, resp. notárskej zápisnice obsahujúcej osvedčenie prípustná nie je, keďže vyhlásenie o právnej skutočnosti v notárskej zápisnici nie je právnym úkonom, ale iba záznamom o účastníkovi tvrdených skutočnostiach. Určenia neplatnosti právneho úkonu sa nemožno domáhať tam, kde predmetom určenia nie je právny úkon. Notárska zápisnica je len formou, ktorou sa právne úkony spisujú, z čoho potom jednoznačne vyplýva, že určenia neplatnosti formy, resp. spôsobu spisania právneho úkonu sa domáhať nemožno. V prípade zápisu vlastníckeho práva záznamom na základe notárskej zápisnice o vydržaní je formou ochrany dotknutého (dovtedy v evidencii nehnuteľností zapísaného) vlastníka podanie žaloby o určenie svojho vlastníckeho práva, resp. o určenie nevlastníctva žalovaných, otázka naplnenia podmienok vydržania uvedená v osvedčení sa posudzuje len ako predbežná otázka, nie teda (relatívna) neplatnosť ich úkonu (prehlásenia) pojatého do notárskej zápisnice alebo úkonu notára, a teda platí už vyššie uvedené, že žaloba o určenie neplatnosti osvedčenia, resp. notárskej zápisnice obsahujúcej osvedčenie prípustná nie je. V súvislosti s verejnou povahou listín § 205 CSP upravuje, že listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. S poukazom na citované ustanovenie osvedčenie vydané notárom o právne významnej skutočnosti má povahu verejnej listiny (nie povahu právneho úkonu). Notársky poriadok upravuje v § 37 jednu výnimku: „Notár nesmie spisovať a vydávať verejné listiny vo veciach, v ktorých je účastníkom on alebo jemu blízka osoba (§ 116 Občianskeho zákonníka). To isté platí v prípadoch, ak by úkon priniesol prospech notárovi alebo jemu blízkej osobe. Listina, pri vyhotovení ktorej notár nepostupoval v súlade s týmto ustanovením, nie je verejnou listinou.“ Notár je povinný pri výkone notárskej činnosti s odbornou starostlivosťou právne vyhodnotiť všetky rozhodné skutočnosti. V preskúmvanej veci to znamená tak tie, ktoré sú obsiahnuté v tvrdení účastníka konania, čiže v jeho vyhlásení, ako aj tie, ktoré sú obsiahnuté v listinách, ktoré na potvrdenie svojich tvrdení notárovi predkladá. Vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva notár osvedčí len v prípade, že nevyvstane žiadna pochybnosť o tom, že vyhlásenie o vydržaní obsahuje tvrdenia o splnení podmienok vydržania a vyhlasujúci zároveň predložil notárovi dôkazy, ktoré to potvrdzujú, ako aj doklady, ktoré sú povinnou prílohou jeho žiadosti v zmysle § 63 písm. a/ bod 1, 2, prípadne 3 Notárskeho poriadku. Z prieskumu rozhodnutí na úseku správneho súdnictva vyplýva možnosť disciplinárneho konania proti notárovi, ktorý sa pri vydaní osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti ak neboli splnené podmienky na jeho vydanie, mohol dopustiť disciplinárneho previnenia. Podľa § 27 katastrálneho zákona úrad, katastrálne úrady a správy katastra oznamujú príslušným štátnym orgánom skutočnosť nasvedčujúcu, že došlo k porušeniu všeobecne záväzného právneho predpisu, o ktorej sa dozvedeli pri výkone štátnej správy.

20. Možno preto uzavrieť, že žalobkyňou vymedzená právna otázka bola rozhodovacou činnosťou najvyššieho súdu vyriešená a pri riešení tejto otázky sa odvolací súd neodklonil od žiadneho rozhodnutia najvyššieho súdu, naopak je s nimi v súlade. Prípustnosť dovolania tak podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ nie je daná.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené dôvody, dovolanie žalobkyne v

časti nesprávneho právneho posúdenia odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

22. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanej nárok na ich náhradu nepriznal, keďže jej žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

23. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.